

Η προσβολή της ιερότητας του Γάμου από τα ΜΜΕ

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1KImiw5>]

Η αποκήρυξη πάσης φύσεως κακοδοξιών, εν προκειμένω για το γάμο, έχει ποιμαντικό υπόβαθρο και προανατολισμό: Αποσκοπεί στην αποκάλυψη του τρόπου με τον οποίο οι φρονούντες όλα τα παραπάνω, επιτύγχαναν τη διαστρέβλωση των όρων της Ορθοδόξου πίστεως και ζωής, προκειμένου να οριοθετηθούν με τον πλέον σαφή και κατηγορηματικό τρόπο, τα όρια της παρέκκλισης και παρεκτροπής από τη διδασκαλία του Ευαγγελίου. Επρόκειτο λοιπόν, για πράξη ποιμαντικής ευθύνης και όχι για έκφραση διάθεσης αντιδικίας με τους αιρετικούς. Σήμερα, η δύναμη της πληροφόρησης που διαχέεται από τα επικοινωνιακά κανάλια των Μέσω Μαζικής ενημέρωσης είναι τόσο προφανής, ώστε να δικαιώνεται πλήρως η άποψη ότι αυτά αποτελούν όντως την τέρταρη εξουσία. Και μολονότι υπάρχει αυτή η παραδοχή, ο άνθρωπος εξακολουθεί να γίνεται έρμαιο της παραπληροφόρησης και να βομβαρδίζεται με αμφιλεγόμενα μηνύματα, που «φιλοδοξούν» να τροποποιήσουν με εντυπωσιακό τρόπο τις αξίες του, τις πεποιθήσεις του και τους κώδικες συμπεριφοράς του.

Τα ΜΜΕ αναδεικνύονται σε κριτήριο αυθεντίας, αφού ως πραγματικό και αδιαμφισβήτητο προκρίνεται μόνο ο, τι επιβεβαιώνεται και επικυρώνεται απ' αυτά [\[57\]](#). Έτσι, οι χριστιανοί γίνονται πολλές φορές έρμαιο της αντιχριστιανικής προπαγάνδας, η οποία εκτείνεται σε ένα απεριόριστο εύρος και βάθος θεματολογίας, συμπεριλαμβανομένης και αυτής της διαπόμπευσης του μυστηρίου του γάμου [\[58\]](#). Η προβολή της εύκολης λύσης του διαζυγίου ως τρόπος υπέρβασης ενδοοικογενειακών διαφορών, οι παράνομες εξωγαμικές σχέσεις, η πρόταση αντικατάστασης της μονογαμίας με πλήθος σεξουαλικών διαστροφών, και η τυπολογική σύνδεση των χριστιανών που αφιερώνονται στις οικογένειές τους με αναχρονιστικά ηθικά μοντέλα, που παραπέμπουν στο ξεπερασμένο και συντηρητικό, αποτελούν μόνο κάποιες από τις πλέον ενδεικτικές περιπτώσεις υποτίμησης του θεσμού του γάμου.

Οι ποιμένες της Εκκλησία δεν μπορούν να παραμένουν άπραγοι θεατές σε όλες τις παραπάνω ενέργειες, αφήνοντας απροστάτευτα τα πνευματικά τους τέκνα. Οφείλουν να αποκαλύψουν απερίφραστα όλες τις παραπάνω επικίνδυνες αντιχριστιανικές πρακτικές των ΜΜΕ. Η επικαιροποίηση του αναθεματισμού όσων σήμερα εμμένουν στη διαπόμπευση και τον εμπαιγμό του μυστηρίου του γάμου, απαιτεί ευθεία, ξεκάθαρη, αιτιολογημένη και κατηγορηματική απόρριψη όλων των παραπάνω δοξασιών, συμπληρωμένη βέβαια από την αναχαίτιση των σχετικών μοντέλων ηθικής συμπεριφοράς που προβάλλονται από τα ΜΜΕ.

Ταυτόχρονα, χωρίς κανένα ποιμαντικό « ταμπού » επαναδιατύπωσης του όρου «ανάθεμα», οι ποιμένες οφείλουν με προσοχή, διάκριση και ποιμαντική υπευθυνότητα να τον αποσαφηνίσουν και να τον καταστήσουν κατανοητό στον σύγχρονο άνθρωπο, τονίζοντας μια βασική αξιωματική αρχή της ορθόδοξης σωτηριολογίας : Της ολοκληρωτικής αποκοπής από το σώμα της Εκκλησίας κάποιου χριστιανού που επιμένει αμετανόητα στην αντιχριστιανική παρεκτροπή του, δηλαδή του μεγάλου αφορισμού του, προηγείται η οριστική και αμετάκλητη επιλογή του αυτοαφορισμού του, που ισοδυναμεί με την προσωπική και ενσυνείδητη απόφαση του ίδιου να παραμείνει εκτός της Εκκλησίας. Προηγείται λοιπόν, ο αυτοαφορισμός και έπεται από την Εκκλησία, η επικύρωση δια του πνευματικού επιτιμίου αυτής της απόφασης^[59]. Μ'αυτον τον τρόπο οι ποιμένες θα επιτύχουν να αναδείξουν ποιμαντικά και να απομονώσουν τους φορείς των παραπάνω απόψεων, υπερβαίνοντας το φόβο του σύγχρονου ανθρώπου στο άκουσμα των παραπάνω ακατανόητων για τον άνθρωπο της σημερινής εποχής βαρυσήμαντων θεολογικών όρων.

[Συνεχίζεται]

[57] π. Θερμός Β., *Ποιμαίνοντες μετ' Επιστήμης*, Αθήνα 1996, σσ. 134-135.

[58] Για την προπαγανδιστική δύναμη των Μ.Μ.Ε. βλ. σχ. Κολιοφούτης Α., « *Η Ποιμαντική Αντιμετώπιση της Επιχειρούμενης από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης Αντιχριστιανικής Προπαγάνδας* » :

<http://www.pemptousia.gr/author/%CE%B1%CE%B8%CE%B1%CE%BD%CE%AC%CF%83%CE%BA%CE%BF%CE%BB%CE%B9%CE%BF%CF%86%CE%BF%CF%8D%CF%84%CE%B7%CF%82/>.

[59] Μαντζαρίδης Γ., *Χριστιανική Ηθική*, Θεσσαλονίκη 1991, σ. 153.